

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare și sunt Domnul Dumnezeu al poporului cuvântului Meu de azi, popor ales din neamul român ca să-Mi fie cale și casă și primire acum, la sfârșit de timp. Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine, și așa grăiesc Eu pe pământ. Amin.

Deschideți ca să intru, copiii veghetori în porți, că e zi de petrecere între cer și pământ. Vin sfinții cu Mine pe pământ ca să mărturisească venirea Mea cu ei. Pace vouă! Hristos a înviat! Suntem în duh de sărbătoare de înviere, căci după ce am înviat a rămas pe pământ acest duh al învierii Mele dintre cei morți. Iată, tată, a venit popor la izvor și trebuie înviorat duhul lui cu duhul învierii Mele, iar voi întăriți-Mi intrarea Mea de azi, că am venit cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele, tată, și am venit cu cei adormiți, care-Mi așteaptă de șapte mii de ani venirea Mea de azi, mai mult decât au așteptat ei vremea Mea cea de acum două mii de ani; și am venit, tată, cu cei ce M-au condamnat la răstignire atunci, căci sunt și ei pomeniți pe jertfelnicul de la voi și așteaptă și ei mila Mea pentru ei, tată. O, să alinăm și duhul lor! Să le stingem arsura duhului, căci mila Mea și a voastră ne arată că suntem fiii lui Dumnezeu, fiii Tatălui. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu, îți spune ție Domnul Cel înviat dintre morți acum două mii de ani! Pace ție! Te-ai adunat la izvor, iar Eu îți dau din el dacă bei, îți dau când vii, și-ți doresc venirea mai mult decât Mi-o dorești tu pe a Mea. Ți-am spus că-i voi povățui spre mers sfânt și pe cei ce dau să vină să te vadă pe tine în sărbători și să Mă audă pe Mine când te învăț și cum te învăț, căci dacă omul nu-Mi dă Mie locul puterii în el, el nu poate pe calea cea cu Dumnezeu pe pământ, de vreme ce este cuprins de plăceri și de multe slăbiciuni, iar Eu le dau și lor când îți dau ție, și ferice de cel ce știe să citească și să înțeleagă voia Mea și cuvântul Meu cel dătător de viață, care vine pe pământ pentru cei vii și pentru cei morți, căci Eu sunt Domnul învierii, și când vin cuvânt de viață peste pământ Mă lovesc mereu în necredința omului și în neîmplinirea voii lui Dumnezeu peste viața lui și plâng de jalea Mea cea de la om, așa cum am plâns pe cruce plâng. Acum două mii de ani s-a împlinit cu Mine tot ceea ce era scris despre Mine în legea lui Moise, în proroci și în psalmi, și tot așa se împlinește și azi, și știi aceasta cei învățați din Scripturi, dar ca și atunci, așa și acum stau toți împotriva lucrării Duhului Sfânt, Care, iată, împlinește în zilele acestea Scripturile venirii Mele cu slava cuvântului Meu la om pe pământ, și iată, aceasta îmi este calea de la Tatăl la om. Amin.

Vă spun vouă, celor ce veniți la izvorul Meu de cuvânt ca să-Mi vedeți poporul și să auziți cuvântul Meu în mijlocul lui coborât din gura Mea, vă spun vouă că acest popor Mi-e calea și casa și semnul cel de dinaintea venirii Mele. Vă povățuiesc și pe voi la duh de înviere dacă auziți din gura Mea cuvântul învățării Mele de azi. Acum două mii de ani se ținea după Mine adesea mulțime multă ca să vadă slava minunilor Mele peste cei neputincioși, dar nu rămâneau cu viața Mea în ei, și se întorceau apoi iarăși în ale firii lor, căci omul pe pământ își trăiește viața ca el, nu ca după Dumnezeu. Vă povățuiesc și pe voi în ziua aceasta de serbare de sfinți pentru amintirea învierii Mele. O, nu vă mulțumiți să luați și să auziți cuvântul Meu cel pentru învierea omului. O, nu-i de ajuns, ci trebuie lepădare de sine, căci altfel omul nu-I poate sluji lui Dumnezeu, ci se slujește tot pe sine. O, împliniți în voi și peste voi fața lui Hristos, fața sfinților Lui, și fiți atenți că Eu am spus acum două mii de ani că fericit este cel ce nu se smintește întru Mine. Acum vă îndemn să învățați întreagă iubirea și purtarea ei, care stă în puterea voastră de a voi pentru ea, și apoi Eu, Domnul, voi privi peste voi și voi vedea și Mă voi bucura sau Mă voi întrista, căci omul pe cât poate de mult pe atât se și lasă neputincios, și toate stau în voința lui. O, dacă veniți la

izvor, schimbați-vă viața, și fiți atenți că este scris că trupul nu folosește la nimic, ci duhul este cel ce dă viață. O, nu-i mai dați trupului. Dați-i duhului, căci duhul dă viață. Eu, Domnul, vă voi da vouă putere pentru cele sfinte și plăcute Mie în om dacă veți lua și dacă veți vrea să vă încununăți cu fața Mea peste voi, cu viața Mea în voi. Cereți, și vi se va da. Iubiți-Mi venirea, și vă voi ajuta să fiți pe voia Mea ca unii care vreți să vă depărtați de deșertăciunea vieții trecătoare. Fiți credincioși, că e vremea lepădării de credință, și mulți vin și se întorc iarăși în cele de dinainte rele ale lor. Fiți blânzi și smeriți cu inima, ca să vă poată da Dumnezeu har și apoi iubire pentru cele din cer peste voi, căci Eu, Domnul, am înviat pentru fiecare om, numai să vrea omul aceasta. Amin.

Și acum, poporul Meu, intru pe porți cu ucenicii Mei și cu mironosițele Mele și ale învierii Mele, și vin la masa ta cu cei ce M-au condamnat la moarte acum două mii de ani, căci sunt pomeniți aici pentru iertare și ei, fiindcă Eu am spus că tot cel ce va păcătui asupra Fiului Omului, i se va ierta, iar ei au dat să se înțeleagă atunci că sunt apărătorii lui Dumnezeu, că sunt cei ce voiesc binele pentru Israel.

E zi de serbare cu iubire cerească în ea. E zi de pomenire a celor ce Mă așteaptă în locuința morților ca să le dau mâna spre învierea lor, spre iertarea lor, iar ucenicii și ucenițele Mele le dau lor rând, le dau celor îndurerați rând acum, la masa Mea de cuvânt. E chemată la masa Mea făptura toată care a fost. Cei adormiți întru nădejdea învierii nu așteaptă zadarnic și se vor alina curând, iar alții așteaptă la hotarul dintre Mine și om ca să mărturisească ei durerea lor. Amin.

– *Lumea celor adormiți, Doamne, vine mereu cu Tine la serbarea de pomenire a acestei lumi, și Te numim pe Tine Salvatorul celor ce au adormit întru nădejdea învierii prin Tine, Cel făgăduit de Tatăl ca să vii pe pământ pentru vii și pentru morți. Îți privim poporul și îl mărturisim al Tău, pe el și pe tot cel ce se face după cuvântul Tău și după voia Ta trup al poporului Tău, care s-a făcut cale a Ta, casă a Ta pentru venirea Ta cea de acum. O, vino, Doamne, și împlinește-Ți făgăduințele Tale cele despre cer nou și despre pământ nou, scrise în Scripturi să vină și să fie, și iată cum vii și îplinești! Și ne iartă nouă greșalele cu care am plecat de pe pământ, că avem la Tine mijlocire, Doamne, avem din mijlocul poporului Tău. Amin, amin, amin.*

– Amin, amin zic vouă, Eu sunt Cel îndurător și aud plânsul celor însuspinați. Amin.

Și acum, Eu, Domnul, îi strig pe cei ce M-au condamnat atunci, îi chem și îi așez la masa Mea de cuvânt, iar ei să vină și să mărturisească. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cel răstignit și înviat și am putere peste vii și peste morți, peste robi și peste liberi. Să vină să mărturisească despre Mine Caiafa, Anna, Pilat și Iuda, căci Eu sunt Cel îndurerat de șapte mii de ani. Amin.

– *O, atâta milă nu poți avea decât Tu, Cel milos pentru chinătorii Tăi, pentru care ai plâns pe cruce spre Tatăl și Te-ai rugat Lui spunând: «Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac». Ai spus atunci că s-a împlinit cu Tine tot ceea ce era scris în cartea lui Moise, în prooroci și în psalmi, iar noi, cei de acum două mii de ani, am căzut înfăptuitorii Scripturilor cele despre răstignirea Ta. O, dacă vrei, dacă poți, scrie-ne ca împlinitori ai Scripturilor care s-au împlinit cu Tine precum era scris. Noi vrând-nevrând Te-am mărturisit de Dumnezeu adevărat, căci dacă Te-am condamnat ca pe un om, Tu ai înviat dintre morți ca un Dumnezeu, și dacă nu Te condamnam, Tu nu Te-ai fi putut slăvi prin înviere pentru învierea fiecărui om care voiește înviere. O, scrie-ne ca ucenici, căci noi am plătit pe pământ cu chin al sufletului și al trupului apoi, iar când ne-am dat sufletul Tu ai fost Acela Care ai venit și Te-ai întâlnit cu noi, arătându-ne semnele cuielor pe trupul Tău, Stăpâne al vieții și al morții. Am fost neputincioși, am fost slabi, ne-am dus unul pe altul cu vorba pentru moartea Ta. Te-am trimis de la unul la altul și apoi am făcut norodul să spună că Tu ești Om împotriva lui Dumnezeu, iar duhul necredinței s-a ridicat mare apoi în norod și s-a împlinit durerea Ta de pe Golgota, o, Fiule al lui Dumnezeu, iar noi eram atunci ca orbii, și ochii noștri erau ținuți să vadă, și așa am împlinit noi Scriptura cea pentru dispreț asupra Ta și pentru jertfa Ta pe cruce pentru neamul omenesc cel vinovat de păcat.*

Acum suntem chemați de Tine la masă de pomenire pentru lumea celor adormiți, și cine poate să se împotrivescă lucrărilor Tale? Iată-ne! Stăm vinovați înaintea Ta și a poporului Tău, care Te mărturisește azi în mijlocul neamului român cale a venirii Tale cuvânt de judecată de la Tatăl la om pe pământ. Dacă voiești, poți să ne curățești de păcatul nostru prin iertare și să nu ne lași pentru vecii în foc, căci duhul nostru arde cu durere mare, dar nădăjduiește în Tine, Cel ce ai murit pe cruce pus de noi și Cel ce ai înviat prin cruce. Ne-am rușinat atunci cu Tine și cu slava Ta cea plină de umilință, și iată, rușinați stăm acum înaintea Ta și a Tatălui Tău și a sfinților Tăi și a poporului Tău de azi. Iar acum facă-se voia Ta cu noi, dar nu uita că Tu ești milos, că ești îndurător dacă voiești, căci ai venit acum pe pământ cu putere mare, cu mult, cu mult cuvânt, și cuvântul Tău este râu în care omul se poate spăla de vină. Noi nu mai putem, dar poți Tu să ne speli. Tu, și poporul Tău cel mijlocitor acum pentru izbăvirea făpturii. Facă-se voia Ta, dar știm că ești îndurător ca și acum două mii de ani când ai răbdat cu iubire împlinirea a toate câte despre Tine mai dinainte s-au scris, despre Tine și despre noi, cei ce am făcut asupra Ta suferința Ta cea pentru ispășirea păcatelor lumii. Noi am fost atunci judecători, noi și lumea, iar acum ești Tu, și ești drept, dar ești îndurător, căci ești Dumnezeu, ești Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară și ești Cel ce vii ca să judeci viii și morții, și ești Cel fără de început și fără de sfârșit, și ești începutul și sfârșitul și ești. Amin. Și acum, dacă voiești și pentru noi, Tu știi aceasta, iar noi primim. O, primește-ne, primește-ne pentru rugăciunile celor ce se roagă pe pământ pentru vina noastră și pentru iertarea ei înaintea Ta! Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul Cel înviat din răstignire, sunt îndurător ca și pe cruce acum două mii de ani când am cerut la Tatăl iertarea pentru cei ce au împlinit Scripturile cele despre Mine ca să fiu răstignit și ca să port sarcina păcatelor lumii și ca să-Mi dau viața pentru ispășirea lor și apoi să înviez biruitor, iar învierea Mea a șters vina celor ce M-au condamnat ca pe un om, căci Eu am înviat ca un Dumnezeu adevărat.

Hristos a înviat pentru voi! Eu, Domnul Cel înviat, vă alin acum suspinul vostru cel greu și lung, căci îndurarea Mea e mare. Ați împlinit ca niște slugi pe cele scrise despre Mine, vrând-nevrând ați împlinit, și am împlinit și Eu așa cum era scris. Mângâiați-vă cu îndurarea Mea! Fiți în așteptare! Eu vin curând, îmbrăcat în toată slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii. Vin să fac ceruri noi și pământ nou și Ierusalim nou, și vin și am venit și împlinesc precum este scris, precum am împlinit și acum două mii de ani pe cele scrise despre Mine ca să se îplinească atunci. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Stăpânul vieții și al morții, și am cheile adâncului, iar duhul cel potrivit nu va mai fi, curând, curând nu va mai fi, și va fi pe pământ Duhul Domnului. Amin.

O, ucenici și ucenițe, martori ai învierii Mele! Veniți pe rând, veniți la masa cuvântului! Amin.

– O, Doamne, iată, și noi, ucenicii Tăi și mironosițele învierii Tale, Te mărturisim Domn al învierii.

Noi, mironosițele, Te slăvim în sărbătoarea cea pentru noi, căci Ți-am fost ucenici și Te-am iubit cu putere, și tot așa Te-am și mărturisit, căci nimic nu mai făceam noi pe pământ după ce Te-am aflat pe Tine, nimic decât mărturisirea Ta și iubirea pentru Tine, Doamne. Mijlocim azi înaintea Ta pentru biruința lucrării cuvântului Tău de azi. Te rugăm pentru putere sfântă peste poporul Tău, care Te mărturisește azi Dumnezeu adevărat. Dă-i lui cerească iubire, iar el să Ți-o dea Ție și să Te slăvească înaintea oamenilor de pe pământ!

O, împrejmuește, Doamne, țara română cu brâul îndurărilor Tale și ascultă rugăciunea poporului Tău de azi pentru ea! Mijlocim pe lângă Tine pentru țara venirii Tale. Facă-se voia Ta peste ea, și așa să biruiești Tu pentru ea și pentru Tine cu ea. Așa îți cerem noi pentru ea. Amin.

O, sunt osteniți fiii din porți purtându-Ți venirea Ta de la Tatăl la om, Tu și sfinții Tăi. Tu ești Cel mare, iar ei sunt mici și n-au ajutor de pe pământ pentru venirea Ta, căci pe pământ

este necredință. Tu însă ești lucrătorul și îi întărești pe ei. Dă-le lor din cer, Doamne, că pe pământ e necredință și e lipsă de lumină în om. Ucenicii Tăi sunt aici, și suntem toți martorii învierii Tale de atunci. Slăvește-Te, Doamne, căci ești Domnul slavei, Domnul Care a biruit prin cruce, și ești Cel îndurător și ești Cel preaiubit de toți sfinții Tăi. Amin, amin, amin.

– O, sfinți ucenici și scumpe ucenițe! Să le dăm un picuț de odihnă celor ce ne țin cu venirea, și apoi ne vom așeza în carte cu tot cuvântul cel de azi, al Meu și al vostru. Eu sunt îndurerat pentru necredința din oameni și rabd îndurător. Acum două mii de ani cei de atunci ziceau că sunt înșelător și împotriva lui Dumnezeu și a legii Lui, și așa au zis oamenii mereu apoi pentru toți cei care M-au purtat în timp, și prin care Eu am fost mereu disprețuit și omorât, căci și de Mine și de ei au zis oamenii necredincioși că săvârșim minuni cu diavolul. Învățătura Mea a fost socotită mereu înșelătoare din pricină că Eu grăiam cele ce erau scrise în Scripturi. Cei mari de atunci îmi ziceau că Mă semețesc, că Mă dau drept, și mai mare ca Dumnezeu, și Mă socoteau ca pe o primejdie și îmi condamnau învățătura, dar tot ceea ce se petrecea, se petrecea și se petrece și azi precum era scris să fie și precum este scris să se împlinescă, dar oamenii nu înțelegeau pentru că nu voiau, și oamenii nu înțeleg de la Dumnezeu pentru că nu vor să înțeleagă. Eu însă am venit și am aruncat foc pe pământ, iar cei ce sar să-l stingă îl aprind și mai tare, căci focul Meu se aprinde și nu se stinge, și cei ce dau să-l stingă se ard în el, căci sunt necredincioși, și toate se petrec așa fiindcă așa este scris. Amin.

Eu, Domnul, te cuprind în pacea Mea, în duhul învierii Mele, popor adunat la izvor. Te voi mângâia, te voi păstori cu toate cele ce voi așeza înaintea ta în ziua aceasta de sărbătoare a Mea cu ucenicii și cu ucenițele Mele în mijlocul tău, și apoi tu vei merge la locul tău, iar Eu iarăși voi cuvânta peste această sărbătoare și îți voi da de veste ție cuvântul Meu, Eu și sfinții Mei. O, dă-I lui Dumnezeu iubirea ta și viața ta și puterea ta. Dă-I Lui ca să ai, căci dacă-ți dai ție nu ai. Dar fii înțelept ca să nu greșești, tată. O, să nu-L supui pe El apoi la voile tale cele fără Dumnezeu, și să nu-L numești pe Dumnezeu peste lucrările tale cele fără Dumnezeu, că e păcat aceasta, căci omul este dator lui Dumnezeu, și nu Domnul. Amin.

Pace ție, popor adunat la izvor! Te-am hrănit, tată, cu duh de Dumnezeu și de sfinți. Hristos a înviat! Paște iarba Mea, popor hrănit cu hrană din cer! Dacă mănânci, mănâncă cu folos, tată, nu mânca zadarnic din masa Mea, că hrana de pe ea e scumpă și e cu trudă gătită hrana aceasta. Pace ție pentru înțelepciune de sus în duhul tău!

Hristos a înviat, poporul Meu, îți spune ție azi Domnul învierii, Fiul Tatălui Savaot și Dumnezeul celor credincioși Lui! Amin, amin, amin.

Și, dacă au mers acum la locurile lor cei ce s-au strâns la izvorul Meu de cuvânt și de har împărțitor prin cuvânt, Eu, Domnul, și cu sfinții Mei, așezăm în carte toată grăirea Noastră de azi peste cei ce s-au hrănit din masa cea de azi a venirii Mele cu sfinții.

Hai, copiii veghetori pentru venirea Mea, că aș vrea, tată, să-l pot curăți pe om de cele ce îi mănâncă lui pe dinăuntru viața și să-l scap de moarte pe omul care Mă află la voi. Și hai, tată, să înviorăm poporul cu duhul adevărului, căci sfinții Mei sunt plini de dor după om, așa cum erau acum două mii de ani cei care s-au purtat prin trimiterea Mea de la margini la margini ca să vestească oamenilor toate cele petrecute cu Mine în Ierusalim, după cum era scris în Scripturi despre Mesia Izbăvitorul, și iată, învățătura Mea curge din gura Mea și azi ca și atunci și dau să-l ajut pe om ca să se lase curățat de cele ce pe dinăuntru lui îi sug viața, și care se văd pe dinafară.

O, Eu am lăsat peste toată firea orânduiala Mea cea binefăcătoare împotriva a tot dușmanul firii și al vieții, și firea are lege sfântă pusă de Mine și se supune ei, căci pomul dacă este bolnav pe dinăuntru i-am hărăzit lui doctor vindecător ca să-i cerceteze viața și am din păsările cerului pasăre vindecătoare de boala cea de pe dinăuntru a pomului. Ea vine și cercetează pe deasupra pomul, și unde vede coaja lui bolnavă dă cu cioculețul ei și pătrunde sub coajă pe unde este

vierme și, pătrunzând, găsește viermele și îl scoate din pom și așa îngrijește Dumnezeu pomii, iar alți doctori dintre păsările cerului vin și culeg din pom omizile stricătoare de roade și așa curăță Domnul pomii de dușmani, și tot așa îi curăță și îi îngrijește El și pe oamenii care stau și care nu stau la îngrijit. O, dacă oamenii n-ar mai da pe pomi și pe iarbă cu mulțime de doctorii făcute de oameni și care strică firea acestora, aș trimite Eu, Domnul, pe doctorii cei de la Mine lăsați, așa cum trimiteam la sfinții cei năpădiți de plăgi dușmane, de păduchi și de muște rele și trimiteam alte vietăți curățitoare de răul de peste om și îi scăpam pe sfinți de năpaste, iar sfinții se umileau prin rugăciune și nu se semețeau cu mintea, ci îmi slăveau purtarea de grijă a Mea pentru viața lor. Când însă am venit Eu însumi ca să-l vindec pe om de dușmanii vieții lui, de păcatul care mănâncă pe dinăuntru viața omului, o, nu M-au primit oamenii să le fac bine, așa cum nu i-au primit nici pe cei trimiși de Mine la ei curățitori ai nelegiuirilor lor, cu care-și porneau asupra lor pedeapsă pentru faptă. Iată, omul nu stă ca și pomul la curățat când doctorul vine ca să-l curețe de viermele de sub scoarța lui cea bolnavă și de omizile care îl năpădesc ca să-i sugă fructul și să-l lase fără rod. O, nu știu oamenii să cunoască ajutorul cel de la Domnul peste ei, lucrare tainică și plină de milă pentru om, iar dacă primește de la Domnul când Domnul îi dă lui, se semețește omul, și apoi îl uită pe Cel Care-i face lui bine din cer prin slugile Lui de pe pământ.

A fost odată în Iudeea lui David un fiu de rege care, luând tronul tatălui său, făcea cele plăcute în ochii Domnului, îndemnându-i pe cei din Iuda să caute la împlinirea legii și a poruncilor lui Dumnezeu, stricând din țară dumnezeii străini și zidind cetăți și întărituri de zid împrejurul lor, și Domnul i-a dat lui tihnă în țară și de jur împrejurul ei. Și văzând el într-o zi oștire dușmană cu arme și cu care multe ridicându-se împotriva lui, i-a ieșit înainte și și-a așezat oștirea și apoi a strigat către Domnul și a zis: *«Numai Tu, Doamne, poți să ajuți pe cel slab împotriva celui tare. în Tine nădăjduim și în numele Tău ne apărăm vatra, și Ție nu Ți se poate împotrivi omul»*. Atunci Domnul a lovit oștirea dușmană și aceasta a luat-o la goană, iar regele lui Iuda a urmărit-o până în cetățile ei, cuprinse de groaza Domnului și așa a biruit cel ce a nădăjduit în Domnul. Și S-a coborât Duhul Domnului în întâmpinarea regelui lui Iuda și a zis lui și celor din Iuda: *«Domnul a fost cu voi cât timp voi ați fost cu El. Dacă-L veți căuta veți da de El, iar dacă vă veți răzleți de El, și El vă va părăsi, căci vreme multă a fost Israel fără Dumnezeu Cel adevărat, fără preot, fără învățător și fără lege, dar când în strâmtorarea lui s-a întors către Domnul căutându-L, L-a aflat pe El. în vremile acelea era răzmeriță între împărați, și ținut peste ținut se ridica, și se ciocnea cetate cu cetate, fiindcă Domnul îi lovea cu încercări. Voi însă umpleți-vă de bărbăție, întăriți-vă mâinile zidind și întărind cetățile Domnului și veți lua plată pentru faptă»*. Când regele a auzit de la văzător cuvântul Domnului, a luat poporul și a adus în Ierusalim mulțumire Domnului și i-a pus pe toți cei de sub el sub legământ, ca să caute pe Domnul din toată inima lor, iar cel ce nu va împlini așa, să moară. Așa a păstrat regele acesta pacea în țara lui, dar când i-a fost încercată nădejdea în Dumnezeu, fiind iarăși strâmtorat de regi, s-a supus regele sfătuirii de sine și a greșit bizuindu-se pe oameni. Și a venit atunci la el văzătorul de Dumnezeu și i-a zis lui: *«Te-ai bizuit pe regi și n-ai căutat sprijin la Domnul așa cum ai căutat odinioară, căci ochii Domnului cutreieră pământul tot ca să întărească inima celor ce neclintit nădăjduiesc în El, dar tu acum te-ai făcut ca un nebun, și de aceea vei avea de acum dușmani și războaie»*. O, și a prins regele mânie pe văzătorul de la Dumnezeu și l-a pus în temniță și a asuprit pe mulți din popor și apoi Domnul l-a lovit cu boală cumplită, și în vremea bolii lui n-a căutat ajutor la Domnul, ci și-a pus nădejdea în doctori mai mult decât în Dumnezeu și nu s-a mai însănătoșit până în ziua sfârșitului lui.

Iată, poporul Meu, așa pățește omul care se bizuie pe sine uitând de Dumnezeu, căci omul în vreme de bine se semețește și apoi nu-l mai primește pe cel care-l poate curăța de cele dinăuntru ale lui, cu care apoi el se ascunde chiar și față în față cu Dumnezeu. O, omul nu este ca pomul care se supune pentru curățirea lui de dușmani, și se ascunde omul chiar și față de Dumnezeu ca și Adam în rai, tată.

– O, Doamne, noi, ucenicii Tăi, învățați de Tine pentru lucrarea apostoliei peste popoarele de pe pământ, ne scriem cu Tine în carte în ziua aceasta de mărturie a venirii Tale cu sfinții și cu duh de sărbătoare cu poporul Tău de pe pământ, poporul Tău cel din neamul român ales. Noi am mărturisit împăraților și regilor, Doamne, și tot așa am pățit și noi de la ei, de la cei ce nu primeau curățirea de păcat și de semeția cea pe deasupra văzută la ei, și care ascunde sub ea păcatul omului. Dintre ucenicii Tăi, eu, cel ce am fost adevăritorul trupului Tău cel înviat, le spun fiilor poporului Tău și le spun celor ce vin să-Ți vadă poporul și să-Ți audă cuvântul, și spun la toți fiii oamenilor de pe pământ că păcatul din om se împotrivește lui Dumnezeu dacă omul nu condamnă în el păcatul. Eu i-am învățat și pe împărați și pe robi să părăsească păcatul cel din trupul lor și Te-am vestit pe Tine prin semne și minuni văzute apoi, prin rostirea numelui Tău peste vestirea mea, dar cei ce-și zic ucenici și învățători din partea Ta astăzi peste oameni, ca și alții de ieri ca ei, aceștia îi lasă pe oameni în păcate și nu sunt vindecători ca să scoată viermele din om și să-l salveze pe om de păcatul care-i mănâncă pe dinăuntru trupul și sufletul. Eu i-am învățat pe cei uniți prin păcat, împărați și supuși, să moară în ei față de simțul păcatului și să fie curvioși și să se lupte pentru ca să fie ca Tine și ca mine, curățiți și eliberați de păcat în ei. Așa am făcut noi, ucenicii Tăi cei de atunci, când am plecat peste pământ ca să vestim împărăția Ta venită peste oameni, și îi povățuiam pe oameni s-o cunoască și s-o primească și mulți o primeau, și apoi noi îi așezam în ea, și așezam preoți și diaconi peste ei și se zidea biserica Ta, împărăția Ta pe pământ. O, nu mai sunt azi trupuri curate între cei ce se numesc pe ei înșiși ucenici ai Tăi și învățători de biserică, și între cei ce-și zic biserică a Ta pe pământ, și oamenii iubesc păcatul și zic că de la Tine a fost lăsat așa! O, nu e biserică a Ta aceea care trăiește în ea odată cu păcatul din trupul omului! Biserica Ta este trupul cel curat de păcat al omului și mulți laolaltă iubitori de sfințenia Ta în ei prin trăire și prin înfățișare sfântă, după plăcerea Ta și nu a lumii, Doamne. Noi așa am vestit Evanghelia Ta, așa, și nu pentru păcat. Iată, le este rușine oamenilor cu chipul Tău pe chipul lor. Le este rușine femeilor de rând și doamnelor semețe, care-și zic unele altora doamne, le este rușine să se facă ele între oameni semne și pilde de urmat după plăcerea Ta, iar eu am povățuit spre smerenie mare pe împărătese și pe slujnicele lor, și au fost ele apoi mirese ale Tale, curate cu trupul și cu purtarea, și apoi au fost jertfe ale iubirii Tale, căci nu s-au rușinat cu Tine, ci, din contra, Te-au mărturisit prin jertfire.

O, fii și fiice ale pământului, prindeți curaj pentru Domnul și sfințiți-vă dacă auziți glasul Lui! Opriți-vă de la păcat și urâți-l de moarte și apoi omorâți-l în voi, iar voi înviați! Opriți-vă de la păcat ca să nu vă oprească Domnul! Păcatul vine de la trup și de la diavol, iar diavolul este tatăl păcatului și al minciunii și este potrivnicul lui Dumnezeu și al vostru și al tuturor oamenilor de pe pământ. Cine vrea să fie al cerurilor Domnului, să se oprească de la păcat și de la semeția cea de la păcat, căci păcatul va fi osândit cu osândă mare curând, curând. Orice sunteți voi pe pământ, după nume și după rang, smeriți-vă, căci sunteți păcătoși, și păcatul vostru vă umilește, nu vă hrănește și nici nu vă înalță! Ieșiți din foc și aruncați afară din trupurile voastre focul cel pedepsitor în om, căci păcatul arde în voi ca focul; ieșiți, și intrați în flacăra Duhului Sfânt, Care curăță prin cuvânt omul! A venit Domnul cuvânt pe pământ în mijlocul neamului român. El nu e omul, El nu e diavolul, ci e Domnul-Cuvântul și lucrează peste voi și pentru voi și nu vă puteți ascunde sub neînțelepciunea voastră, cu care dați să spuneți că nu e Domnul Cel Care grăiește în mijlocul neamului român sfârșitul păcatului și începutul cel nou, iarăși un început, căci cele dintâi trec cu trosnet, și veți vedea curând, curând împlinită această Scriptură. Eu sunt ucenicul cel care l-am prins în mâna mea ranele trupului Lui cel răstignit pe cruce de către oameni, de Anna și Caiafa și de Pilat, care, rușinându-se pentru păcatul din ei, n-au putut să se supună adevărului lui Hristos, ci s-au ascuns și au lovit în ascuns și au pedepsit la cruce pe Cel drept, că nu altceva face păcatul din om când omul se ascunde ca să nu fie văzut cu păcatul din el. Aceștia l-au cumpărat pe Iuda și apoi l-au lepădat ca pe

singurul vinovat după ce s-au folosit de el, și aceasta fac preoții și toți cei ce iubesc păcatul, cheltuind pentru păcat trupul și sufletul lor.

O, fii și fiice ale pământului român, opriți-vă de la păcatul cel bătrân de șapte mii de ani și stați curați în trupurile voastre și între voi, căci dacă cerul vă cere, și voi nu vă veți opri, aveți păcat peste păcat. Domnul așteaptă să fiți sfinții Lui pe vatra neamului român, țarina venirii Domnului cu sfinții Lui, precum este scris să fie, iar om sfânt este omul care nu păcătuiește păcat în însuși trupul său, iubindu-L pe Dumnezeu și iubindu-și vrăjmașii. Opriți-vă de la carne, căci dacă nu vă veți opri, vă veți umple de toate bolile, de toate bubele rele, pe care Domnul le trimite pe pământ peste oamenii careucid vietate cu suflet în ea și apoi o ia ucisă în pântecel! Căutați spre acest izvor de cuvânt, căci Dumnezeu-Cuvântul este izvorând din gura Sa cuvânt în mijlocul neamului român acum, la sfârșit de timp! O, căutați spre Dumnezeu! Amin.

Iar Tu, Doamne al sfinților Tăi, cu care vii, dă-le oamenilor trezirea, că dor mult este în mine pentru Tine și mi-e dor să fii în oameni ca și în mine dacă oamenii vor fi credincioși cuvântului Tău ca să-l împlinească pe el. Noi, ucenicii Tăi cei de atunci, le spunem tuturor să nu le fie rușine cu Dumnezeu, ci să le fie rușine cu diavolul și cu lumea lui cea largă și plină de șerpi mușcători de suflete și de trupuri, iar de Dumnezeu să se teamă oamenii, căci cel fără de temere de Dumnezeu păcătuiește numaidecât, iar păcatul, o dată făcut, nu-l mai lasă pe om pentru Dumnezeu, așa cum Anna și Caiafa n-au putut să-L primească pe Domnul, căci erau prea păcătoși, și se ascundeau sub haina slavei cea de sus cu toate relele din ei, și pentru ei L-au dat crucii pe Domnul și L-au dat defăimării ca pe un păcătos.

Ai milă și ai grijă de patria română, o, Doamne! Din dreapta Ta o binecuvântăm și îți aducem rugăciune pentru slava Ta în ea și pentru lucrarea cuvântului Tău, biruitor pentru Tine peste ea. Amin.

– Așa și noi, ucenițele și mironosițele Tale și ale învierii Tale, îți dorim tot mai văzută, tot mai cunoscută pe pământ slava Ta cea din mijlocul neamului român, o, Doamne, și fă din fiii și fiicele acestui neam morți înviați, așa cum pe noi ne-ai înviat și ne-ai umplut de dragostea Ta și Ți-am fost ucenici.

O, fii și fiice de neam român, înviați și voi pentru Domnul așa cum am înviat noi și apoi am vestit împăraților împărăția Domnului și ne-am făcut cerul Lui pe pământ! Deschideți bine ochii, căci sunteți în vreme de cumpănă! Căutați pentru voi cu dreptatea și nu vă așezați oricum sub căpetenii alese de voi, căci cei ce stau acum fără pășare de voi peste voi vă vând străinilor pământul de sub voi, vă vând dușmanilor de țară și de suflet. Veniți și întrebați pe Domnul, ca El să vă povățuiască de sus, căci sunteți în vreme de cumpănă și nu știți din cer, ci știți de pe pământ! Luați seama la pilda dată vouă de Domnul azi despre regele Iudeii, care, împlinind cu tot norodul legea și poruncile Domnului, a avut vreme multă de pace. înviați și lăsați-vă călăuziți de Cel înviat, căci Domnul Cel înviat a venit cuvânt pe pământ și El este învățătorul. Hristos a înviat pentru noi și pentru voi! înviați și voi și faceți-vă fii și fiice ale lui Dumnezeu ca și noi, plini de iubirea Lui, căci păcatul nu va mai fi, ci va fi numai Domnul și fiii Lui. Amin, amin, amin.

– O, ucenici și ucenițe, scumpe și râvnitoare îndemnuri ați slobozit voi acum peste oameni dintre sfinți! Hai să și împlinim peste ei împărăția cea care nu cade! Amin.

Eu, Domnul, scriu acum cu mila Mea iertarea celor ce din slăbiciune M-au condamnat la cruce și sting focul lor cel de două mii de ani de peste duhul lor.

O, odihniți-vă acum, fiilor! Am așteptat cu lacrimi ușurarea voastră. Plângeți cu Mine acum în duh de mângâiere. Lacrimi de mângâiere vă dau acum. Dați de la voi lacrimile de până acum și luați mângâierea Mea. Un picuț, și va rămâne mângâierea cea veșnică între pământ și cer, și veți fi și voi cei mângâiați pentru durerea voastră cea de două mii de ani, după ce ați stat față în față cu păcatul săvârșit de voi. Pace vouă! Amin, amin, amin.

– O, Doamne al îndurării, Tu ești Domnul Dumnezeu celor ce Te-au dat spre răstignire pe cruce acum două mii de ani! Tu ai fost și ești Domnul Dumnezeu nostru, dar noi Te-am umplut de dureri atunci, și din slăbiciune am lucrat așa. Fă ca toți oamenii din slăbiciune păcătoși să Te caute și să Te afle, și apoi să se lase înviați de cei ce au milă ca și Tine de oameni! O, mai este pe pământ vreun loc unde noi să auzim rugăciune de iertare spre Tine pentru noi, Anna și Caiafa, Pilat și Iuda?

O, oamenilor, aceasta înseamnă să ia omul povață de la Dumnezeu. Acest popor, ales de Domnul din mijlocul neamului român, ia de la Domnul sfat și așa lucrează el între pământ și cer, lucrează ca Fiul Tatălui, căci Hristos ascultă de Tatăl întru toate. O, preoți de pe pământ, fugiți de slava cea de la oameni, fugiți de slăbiciuni, căci pentru ele vă ascundeți de oameni și de Dumnezeu așa cum am făcut noi! Veniți, veniți la cei ce știu azi de la Dumnezeu cuvânt pentru voi și pentru oameni! Nu mai stați în păcate! Nu mai slujiți la altare păcătoși fiind! Nu mai mințiți oamenii, căci păcatul nu va mai fi pe pământ! Curățiți-vă într-o clipă, că noi am murit păcătuiind și am plâns din foc două mii de ani! Am dat să credem că Hristos nu este Dumnezeu adevărat, deși știam bine din Scripturi vremea Lui și slava Lui, dar fiind plini de slăbiciuni ne-am ascuns unul în spatele altuia și așa am păcătuit, și așa păcătuiți și voi azi față de venirea Lui de azi și față de poporul Lui de azi, de care toți ați auzit. O, veniți-vă în fire câtă vreme lumina este cu voi, căci cuvântul Domnului trâmbițează pe pământ pe vatra neamului român! Sfințiți-vă mintea și inima și trupul! Iubiți împărăția lui Dumnezeu în voi! Faceți-vă morți față de păcat, căci păcatul nu va mai fi pe pământ! Amin.

Iar Tu, Bunule și îndurătorule Doamne, învățătorul viilor și al morților, mângâie-Te acum de durerea Ta cea de la noi, că mare este această zi a îndurării Tale peste noi. O, slavă Ție, iar nouă izbăvirea de sub păcatul cel greu apăsător peste noi, de atunci și până azi. Amin, amin, amin.

– Fiți plini de mângâiere, fiilor! Fiți de acum fiii păcii Mele, tată. S-au împlinit și atunci, se împlinesc și acum cele scrise în Scripturi. Eu eram învinuit de oamenii cărturari și de căpetenii numai pentru că grăiam din Scripturi peste cei cu care grăiam, și aceasta era urgie mare peste duhul lor și peste duhul rău. O, mai vorbește azi cineva pe pământ cele scrise în Scripturi să se îplinească așa cum Eu grăiam, citind din Scripturi și împlinind precum era scris să se îplinească și așa cum Eu grăiam? O, numai Eu am grăit așa. Eu, și ucenicii Mei. Tot așa grăiesc și azi, și grăirea Mea adeverește Scripturile și de aceea nu M-au iubit și nu Mă iubesc slujitorii de altare și învățătorii de lege.

Eu sunt glasul celui de-al șaptelea înger și sun din trâmbiță ca să fac biruință sfântă peste pământ. Amin. Sun din trâmbiță, căci sunt preotul lui Dumnezeu, și aceasta este de la Dumnezeu rânduiala preoțească: să sune din trâmbiță preoții. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Te-am hrănit cu mult cuvânt. Această zi a fost o zi de mângâiere, o zi de împăcare. Amin, amin, amin.

[28-04/11-05-2008](#)